

ledes Sagen saa skulde ordnes, uden at nogen kom til at lide Uret, hverken Kreditor eller Debitor. Imidlertid skulde jeg tro, at den Forandring, her er Tale om, er saa ringe, at man maa kunne stille det fornødne Ændringsforslag til anden Behandling, uden at Udvalgsnedsættelse er nødvendig, og da Sagen, som den nu foreligger, har Hast, og det maaske derfor vil være vanskeligt at afvente Udfaldet af Udvalgsforhandlingen, skal jeg lige saa lidt som den ærede foregaaende Taler stille Forslag om Udvalgsnedsættelse, men jeg forbeholder mig til anden Behandling at stille et Ændringsforslag i den Retning, jeg i Overensstemmelse med den ærede foregaaende Taler nævnedes.

Justitsministeren (Zahle): Et saadant Ændringsforslag som det af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) bebudede, og som jeg forstod, at det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Godskesen) sluttede sig til, og som skulde gaa ud paa, at Loven dog ikke skal gælde længere end til den 15. Oktober dette Aar, kan jeg med Glæde modtage. Det er en højst rimelig Tidsbegrænsning. Den fører jo nemlig ogsaa ud over det praktiske Besvær, som ellers kunde forvoldes Rigsdagen, og som jeg ønsker at skaane den for, idet den fører os hen til et Tidspunkt, hvor Rigsdagen allerede er samlet igen til sit normale Arbejde. Det, jeg har søgt at afværge ved den Affattelse, jeg har givet Lovforslaget, var kun, at Rigsdagen skulde blive uejliget med at sammentræde alene for denne Sag paa en Tid i Sommer, da den ellers vilde holde Ferie.

Det er ikke Meningen, saaledes som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds udtalte, med den ændrede Bestemmelse om Lovens Varighed, at Loven nu skulde gælde paa længere ubestemt Tid. Ganske vist kommer den paa denne Maade til at gælde paa ubestemt Tid, men den skulde ikke komme til at gælde paa længere ubestemt Tid. Tværtimod maa jeg antage, at naar Loven kan sættes ud af Kraft ved kongelig Resolution, er der al mulig Udsigt til at sætte den hurtigere ud af Kraft, end hvis der skal Lovbestemmelse til. Ud fra denne Betragtning kan jeg ikke tillægge de andre Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte, den Betydning, som han tillægger dem, idet det ærede Medlem ogsaa kun rejste dem ud fra den Betragtning, at Loven ad den af mig foreslaede

Vej skulde faa længere Gyldighed, end den ellers vilde faa.

Godskesen: Det er meget rigtigt, at naar Loven kan sættes ud af Kraft ved kongelig Resolution, kan dette gaa hurtigt, naar man er bestemt paa, at man vil ophæve den. Derimod maa jeg, saaledes som Lovforslaget foreligger, gaa ud fra, at det vil vare forholdsvis længe, inden den Tid foreligger, nemlig saa længe Krigssituationen varer, og ingen, heller ikke den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister, ved, hvor længe den kan vare. Det kan blive lang Tid. Hidtil er der sat en ganske bestemt og ret kort Frist for, hvor længe Loven skal vare, og saa havde man Spørgsmaalet aabent, hvorledes man vilde stille sig i Fremtiden. Hvis vi vedtager Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, har Rigsdagen ikke Spørgsmaalet aabent, selv om det muligvis kan komme til at vare baade Vinter og Vaar, inden der bliver Spørgsmaal om at ophæve Loven. Det er det, jeg mener, at Rigsdagen bør have forbeholdt sig, og derfor mener jeg, at der bør sættes en Grænse for den Tid, Loven overhovedet kan gælde, saaledes at man i alt Fald, naar det Tidspunkt kommer, har Vejen aaben for Overvejelser af, hvorledes Forholdet endeligt skal ordnes.

Justitsministeren (Zahle): Det er ingenlunde nødvendigt, at denne Lov kommer til at vare, saa længe Krigstilstanden varer, og det, at der nu er foreslaaet, at den skal kunne sættes ud af Kraft ved kongelig Resolution, skulde tværtimod medføre, at dens Gyldighed blev ophævet, saa snart man i indsigtfulde, ledende Forretningskredse mente, at nu var vor økonomiske Situation af den Beskaffenhed, at vi kunde undvære denne Lov. Saa snart det er saaledes, vil den blive sat ud af Kraft ved kongelig Resolution, hvad enten Krigssituationen vedvarer eller ej, og hvis man sætter en Tidsbegrænsning ind i Loven og Krigssituationen vedvarer og vor finansielle Stilling er saaledes, at vi daarligt kan undvære Loven, vil vi komme til at forlænge dens Gyldighed, naar denne Periode er udløbet.

Godskesen: Ja, men hvis denne Lov vedtages, vil Forholdet være det, at Loven med det Indhold, hvormed Lovforslaget her er forelagt, bliver ved at gælde, indtil den Situation indtræder, da man